

Ennakkoratkaisukysymykset

Suljetaanko asetuksen (EY) N:o 1370/2007⁽¹⁾ 5 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen e alakohdassa, jonka mukaan sisäinen liikenteenharjoittaja on velvollinen hoitamaan itse suurimman osan julkisista henkilöliikennepalveluista, pois se, että sisäinen liikenteenharjoittaja antaa tämän suurimman osan näistä palveluista sellaisen yhtiön hoidettaviksi, jonka yhtiöosuuksista se omistaa 2,5 prosenttia ja jonka muut yhtiöosuudet ovat välillisesti tai suoraan muiden toimivaltaisten viranomaisten omistuksessa?

⁽¹⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 11.4.2018 – State Street Bank International GmbH v. Banca d'Italia

(Asia C-255/18)

(2018/C 249/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: State Street Bank International GmbH

Vastaaja: Banca d'Italia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko aseman muuttumiseksi, joka asetuksen (EU) 63/2015⁽¹⁾ 12 artiklan mukaan ei vaikuta rahoitusosuuden maksamisvelvoitteeseen, katsottava myös tilanne, jossa aiemmin kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen valvonnassa ollut laitos on rahoitusosuuskauden kuluessa absorptiosulautumisen kautta sulautunut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen emoyhtiöön, ja päteekö tämä sääntö myös tapauksessa, jossa laitoksen sulautuminen ja siitä seurannut laitoksen olemassaolon lakkaaminen ovat tapahtuneet vuonna 2015, jolloin jäsenvaltio ei ollut vielä muodollisesti perustanut kansallista kriisinratkaisuviranomaista eikä kansallista rahastoa eikä myöskään rahoitusosuuksia ollut vielä laskettu?
- 2) Onko edellä mainittua asetuksen (EU) 63/2015 12 artiklaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 14 artiklan ja direktiivin 2014/59/EU⁽²⁾ 103 ja 104 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinäkin tapauksessa, että laitos on rahoitusosuusvuoden kuluessa absorptiosulautumisen kautta sulautunut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen emoyhtiöön, se on velvollinen maksamaan kyseistä vuotta koskevan rahoitusosuuden täysimääräisenä eikä suhteessa kuukausiin, joihin kyseinen laitos oli ensimmäisen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen valvonnassa, vastaavasti kuin asetuksen (EU) 2015/63 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna uuden laitoksen tapauksessa?
- 3) Sovelletaanko direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) 2015/63 sekä pankkikriisien kriisinratkaisuvälineiden järjestelmän periaatteiden nojalla tavanomaista maksuosuutta koskevia sääntöjä, erityisesti asetuksen (EU) 2015/63 12 artiklan 2 kohtaa, maksuvelvollisten määrittämisaikakohdan ja rahoitusosuuden määrän osalta myös ylimääräiseen maksuosuuteen, kun otetaan huomioon sen luonne ja sen määrittämiselle säädetyt edellytykset?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetukset (EU) 2015/63 (EUVL L 11, s. 44).

⁽²⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL L 173, s. 103).